

10 ANYS
SUMANT!

entitats
catalanes
d'acció
social

Declaració de l'Assemblea General | Setembre 2013

Les 92 entitats que conformem Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS), reunides en Assemblea General Ordinària el 12 de juliol de 2013, any del desè aniversari de la federació, constatem la vigència i la necessitat de mantenir la missió que ens va portar a constituir-nos ara fa 10 anys.

Manifestem continuar fent acció social arreu del territori català, treballant al costat dels col·lectius més vulnerables de la nostra societat, i ens mantenim fermament compromeses amb les persones i amb l'interès general, sense decaure malgrat les circumstàncies, com fins ara sempre hem fet.

Així mateix, proclamem la nostra voluntat de continuar exercint la nostra tasca i mitjançant aquesta declaració fem pública, amb voluntat que arribi a la ciutadania, la nostra preocupació i el nostre enuig davant la situació generada per l'actual crisi.

ENS PREOCUPA

→ **L'empitjorament de les condicions socials i econòmiques d'un gran nombre de ciutadans**, que ha fet aparèixer nous semblants en el cercle de la pobresa, posant en perill l'Estat de Benestar que tant ens ha costat construir i debilitant així els drets fonamentals de les persones, propis de la democràcia i als quals no podem renunciar.

Per aquesta raó, ECAS considera que, malgrat la insuficiència de recursos que avui patim, hi ha **una responsabilitat pública ineludible, vinculada a més al fet de no haver regulat en el seu moment els excessos de l'economia especulativa.**

→ **Un model socioeconòmic fonamentat en el lucre individual**, que mai ha estat capaç d'aconseguir una distribució equitativa de les riqueses per construir una societat més justa i que ens ha portat a un procés descontrolat vers les desigualtats, l'exclusió i la fractura social. Els agents econòmics pateixen una epidèmia de lucre i recerca del màxim benefici i els poders públics, supeditats a aquests agents econòmics, oblidem el pacte social que fonamenta la seva legitimitat.

Malgrat aquesta situació, ECAS considera que **la pobresa es pot evitar** perquè tenim recursos suficients; no oblidem que Espanya està entre els 15 països més rics del món en termes de PIB per càpita. Tot i els ingressos públics han disminuït de manera molt significativa a causa de la recessió, seguim vivint en l'abundància i només caldria una millor prioritització en la inversió dels recursos públics disponibles per **cobrir les necessitats vitals de tota la població.**

→ **La manca de recursos públics a causa del frau, l'evasió fiscal, les despeses supèrflues i innecessàries**, la duplicitat de càrrecs i organismes, les diferències salarials desproporcionades i moltes altres raons que es podrien haver esmenat amb major voluntat política. No es pot continuar acceptant la laxitud en la lluita contra el frau fiscal,

l'evasió de capitals, la corrupció, la prevaricació, les comissions irregulars, els corporativismes, el tràfic d'influències, les institucions refugi de polítics, els concursos i les licitacions amanyades, la hiperregulació amb fins recaptadors que recauen sobre les classes amb menys recursos, i les burocràcies paralitzants. S'ha acabat el mirar cap a un altre lloc: **no podem tolerar més responsables públics estràbics. El primer que cal demanar a un país és que funcioni, que els dirigents estiguin al servei de la ciutadania i que actuïn amb la més estricta ètica.**

ECAS considera que **és urgent una acció efectiva per modificar aquest escenari degradat i injustificable.** Cal prioritzar la despesa pública i privada que permeti donar cobertura a les necessitats més elementals per neutralitzar els efectes d'una crisi que no estan patint, precisament, els que l'han generat. Con menys recursos hi ha, més imprescindible resulta **endegar mesures de control del frau, així com polítiques redistributives que redueixin les desigualtats i garanteixin un mínim benestar a tota la ciutadania.**

→ **La situació d'algunes entitats del nostre sector, que s'han vist obligades a tancar o a fer expedients de regulació per manca de recursos,** en un moment en què les necessitats s'incrementen i cal dedicar majors esforços a respondre a aquesta demanda emergent. El tercer sector social assumeix el repte de sensibilitzar i construir una nova manera de fer empresa, de desenvolupar una economia solidària, de generar ocupació reduint desigualtats i de teixir unes relacions més igualitàries i democràtiques, basant-se en un major compromís polític de les persones per a fer comunitat.

Les entitats d'**ECAS estem lluitant contra la pobresa amb la clara determinació d'estar al costat de les persones** i per això, malgrat les dificultats, hem fet un gran esforç per gestionar millor, per sumar esforços, per incrementar la base social i per aconseguir majors aportacions de la ciutadania. Avui ens comprometem a revisar allò que no fem bé per tal de dur a terme una acció més eficient per a una societat més justa i solidària.

Les entitats seguim estretament compromeses amb les persones i amb l'interès general, i si els responsables públics i l'Administració, sense claudicar de la seva responsabilitat, reconeguessin definitivament l'existència d'aquest espai de coincidència, d'íntima complicitat, podríem protagonitzar conjuntament majors sinèrgies per refer **el pacte social propi d'un Estat del Benestar que, en lloc de continuar avançant, avui trontolla.**

→ **L'increment del nombre de famílies amb infants que avui no tenen cap ingrés i que es troben en la més absoluta indigència.** No és acceptable que hi hagi infants que visquin la severitat de la pobresa i pateixin símptomes de malnutrició. No podem continuar ignorant aquesta realitat.

ECAS demana la decidida acció dels poders públics per **garantir beques menjador** per què tots els infants del nostre país puguin menjar almenys un àpat calent cada dia. **Cridem PROU POBRESA INFANTIL** i demanem que a totes les famílies amb infants que no disposen d'uns mínims ingressos se'ls **garanteixi aquests mínims vitals de subsistència.**

→ **L'atur i, en especial, els joves de la nostra societat, molts dels quals no treballen ni estudien, així com la població immigrada que pateix amb més duresa la manca d'ocupació.** El fracàs i l'abandonament educatiu estan fortament relacionats amb el nivell socioeconòmic i d'instrucció dels pares i correm el risc que, en aquest període, la correlació es reforci i s'ampliï. La millor protecció contra la pobresa és la qualificació davant d'un mercat laboral mutant i una economia molt volàtil. Hem d'acceptar que s'ha trencat l'equilibri entre el mercat laboral i el conjunt de la societat i que ja no és possible confiar en la potencialitat del mercat ordinari per aconseguir la inserció de la població en risc d'exclusió. Sembla clar que moltes persones que avui estan a l'atur mai no trobaran feina, i per tant cal repensar unes polítiques actives que no estiguin exclusivament orientades a l'ocupació entesa com a contractació laboral i obtenció d'un salari, sinó que tinguin la capacitat de **crear activitat** en el marc de la comunitat i l'entorn de

relacions socials i familiars. En conseqüència, aquestes persones hauran de disposar d'uns ingressos garantits per a la seva subsistència a través d'una renda mínima vital.

ECAS considera que l'ocupació és un bé escàs que obliga a una acció **prioritària amb els joves, sense oblidar aquelles persones que tenen dificultats per incorporar-se al mercat laboral ordinari. La societat els ha de donar resposta per què puguin ser, també, ciutadans de ple dret.**

→ **La manca d'unes polítiques d'habitatge** orientades a les persones. Actualment s'oblida un dret social reconegut en les nostres lleis i, en canvi, es respecta el dret de propietat de les entitats bancàries. No compremem com es pot ignorar el patiment de les persones en front dels interessos econòmics d'unes organitzacions determinades. Els poders públics haurien d'haver protegit el bé social de l'accés a l'habitatge i impedit que l'especulació es convertís en la trampa de l'espoli i l'empobriment de la classe mitjana, evitant així la bombolla immobiliària. Però han fet justament el contrari: han oblidat el seu compromís amb la població i s'han desentès de les accions abusives a la recerca d'un lucre gasiu, comportament que ens ha portat a l'enorme bossa de habitatges buits, ociosos, en mans d'entitats financeres mentre milers de famílies són desnonades sense miraments.

Per a ECAS, el primer i **prioritari són les persones** i no estem d'acord amb l'exclusió residencial. **És urgent evitar nous desnonaments per frenar la nova pobresa lligada a l'habitatge**, que significa un condicionament radical en la trajectòria vital de les persones. Són necessàries mesures per garantir i promoure polítiques preventives que evitin situacions de marginalitat i talls de subministraments bàsics, i que facilitin l'accés a l'habitatge per mitjà d'ajuts o ofertes procedents d'un parc immobiliari adaptat a les necessitats i els recursos de la població. Ens referim, en especial, a l'existència de pisos buits de protecció oficial que requereixen modificacions en les condicions de compra o lloguer per fer-los assequibles a les famílies amb economies febles.

→ **Les accions pal·liatives i de resposta reactiva** que s'estan donant darrerament, oblidant anys i anys de treball professional centrat en la prevenció i les mesures proactives.

ECAS considera que la manca de perspectiva en l'acció social està hipotecant el model d'intervenció que hem desenvolupat durant dècades i amb molt d'esforç.

Les polítiques que avui s'apliquen estan totalment esbiaixades cap a un assistencialisme que oblida els principis dels drets i els deures intrínsecs a la noció de ciutadania. Creiem que **no es pot pensar només en el present immediat; cal tenir una perspectiva més a llarg termini, perquè el que avui estalviem, es tradueix en més cost social i econòmic per demà.**

Per concloure, volem deixar constància que **estem en un moment extraordinari que demana mesures extraordinàries. ECAS es compromet a col·laborar amb totes les seves capacitats i recursos, però cal una acció solidaria de tota la ciutadania i, sobretot, una acció de govern decidida en la lluita contra les desigualtats: NI UN DIA MÉS AMB POBRESA!**

Plenari d'entitats d'ECAS